

ה"ת 20/28953 - אריה כץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 20-28953 כץ נ' ישראל ואח'
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט ביאלין אלעוזר
אריה כץ ע"י ב"כ עו"ד רועי פוליטי
ה המבקש
נגד
מדינת ישראל
המשיבה
עו"ד ב"כ עו"ד שרה הראל מפרקליות מחוז ירושלים פלילי
עו"ד ב"כ עו"ד שרה הראל מפרקליות מחוז ירושלים פלילי

ההחלטה

1. לפני בקשה להשבת תפוסים לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט - 1969 (להלן: "הפסד" פ").
ב"כ המבקש ציין בסעיף 2 לבקשתו כי במסגרת חקירה פלילית שהתנהלה נגד המבקש, נתפסו 3 מכשירי טלפון נייד השייכים למבקר, כמפורט להלן:
 - א. מכשיר טלפון סלולרי מסוג גלקסי A51 בצבע אפור.
 - ב. מכשיר טלפון סלולרי מסוג גלקסי S20 בצבע אפור.
 - ג. מכשיר טלפון סלולרי מסוג PTT בצבע אפור.(להלן: "התפוסים").
2. המשיבה, בתגובה מיום 29.12.2020, התנגדה לבקשתה. מתגובטה עלה כי כנגד המבקש הוחלט להגיש כתב אישום, בכפוף לשימוש. לטענת המשיבה, המבקש ביצע עבירות של שיבוש הליני חקירה והשמדת ראיות באמצעות התפוסים נושא הבקשה, בכך שמחק תוכנים מפלילים מ"מכשיר הטלפון הנייד שלו". עוד נטען על ידי המשיבה כי ככל שיוחלט להגיש כתב אישום, התפוסים נדרשים לצורך הגשתם כראיה לבית משפט. בנוסף, נטען כי ככל שיוגש כתב אישום והמבקר יורשע בדיון, בគונת המשיבה לבקש את חילוט התפוסים, שכן אלו שימשו לביצוע העבירות המיחסות למבקר. מטעמים אלו המשיבה התנגדה, להשבתם למבקר.
3. נכון עדות הצדדים התקיים בפני דין ביום 03/01/2021. הצדדים חזרו על טענותיהם בכתב. ב"כ המבקש טعن כי אף אם יהיה בסיס לבקש את חילוט התפוסים, בשלב זה, יש לשחרר התפוסים לחילופת תפיסה בערבותות ובתנאים.

במסגרת הדיון טענה ב"כ המשיבה כי אחד מהטלפונים התפוסים שייר לאחר (שורה 13). ביחס לתפוס אחר

עמוד 1

נטען כי הוא שיר לבקשתו וכי במכשיר טלפון זה נמצאו ראיות. ביחס לאחד המCSIרים האחרים נתען כי היחידה החוקרת עדין מנסה לבצע בו פעולות לאיתור ראיות (שורות 13-14). לנוכח טענות אלה, במהלך הדיון ולשאלו אייזה מהטלפונים התפוסים שפורטו בבקשתה תפוס ולאיזה צורך, השיבה ב"כ המשיבה כי תגש הودעה מתאימה בעניין זה עד ליום 04.01.2021.

5. ביום 04.01.2021 התקבלה הודעת המשיבה החתום על ידי פרקלט אריה מלכה שלא נכח בדיון. כבר עתה יאמר, שלא מצאת כל קשר בין הודהה שהוגשה, שאינה אלא חזרה על עמדת המדינה מיום 29.12.20, לבין מענה לשאלות שעלו בדיון ולשمان הבקשה המדינה להגיש הודהה משלימה.

6. לאחר שעניינו בטענות הצדדים בכתב ובטל פה, אני סבור שיש להסביר את כלל התפוסים לידי המבוקש בתנאים שיפורטו להלן ומהתומים שאף הם יובאו להלן.

7. ראשית, אמם נגד המבוקש **קיים חשד סביר אך לא קיימותUILות תפיסת מובהקות ומהшибה לא عمדה בנטול שהוטל עליה בהקשר של UILות תפיסת להן היא טוענת כי ככל אחד מהטלפונים;** המבוקש נחקר בחשד לעבירות של קבלת דבר במרמה, מעשה העולול להפיץ מחלת, גנבה ושיבוש מהלכי משפט. עניינו בחומר הראיות בעניינו של המבוקש בנסיבות החלומות אחרות שננטנו על ידי (מ"י 16753-10-20 החלטה מיום 15.12.2015). ב"כ המבוקש, לא העלה טענות בהקשר זה ומילא אין חולק כי קיימת תשתיית ראייתית המבוססת חשד סביר לעבירות בהן חשוד המבוקש, וזאת לצורך הדיון בבקשתה זו.

כפי שתואר לעיל, המשיבה מבססת את UILות התפיסת לפי סעיף 32 (א) לפס"פ. בדיון שהתקיים בפני המשhiba לא ידועה לצין אייזה מהטלפונים תפוס לצורכי המשיך חקירה ואייזה לצורך הצגתו כרואה וחילותו בהמשך. על כן, המשhiba הבקשה להודיע אייזה מהטלפונים תפוס ולאיזה תכלית, אלא שהודעת המשhiba מיום 04.1.21 איננה מתיחסת כל לשאלות שהמשhiba הבקשה להתייחס אליהן. נכון אמרו, הודעת המשhiba מיום 4.1.21 הייתה מנותקת מהקשר והצורך לשימושו הבקשה הבורת המשhiba. נכון תגובגה זו של המשhiba, אין לי אלא לקבוע שהמשhiba לא עשה ולא עשתה כל הבדיקה בין התפוסים בהם נתפסו ראיות ושימושו לביצוע עבירה ליתר התפוסים שיתכן ולא קיימתUILת תפיסת לגבייהם והחזקתם ממילא מוטלת בספק ואף באירועים.

8. שנית, **תפוסים מסווג זה ניתן לשחרר לחlopft תפיסת;** גם אם יצא מנקודת הנחה שקיימתUILת תפיסת על פי ההוראות הקבועות בסעיף 32 (א) לפס"פ, ביחס לאחד התפוסים שיפורטו לעיל, הפסיקת הכרה בכך שנית להסביר מחשבים, ובכלל זה מכשירי טלפון נייד שנחשבים למחשבים, בהם נמצאו ראיות 24713-05-16. תוך שחשוד מיותר על טענה בדבר כלל הראייה הטובה ביותר ותנאים נוספים [עמ"י 5440/16 מדינת عمر נ' מדינת ישראל (ראו פיסקאות 15-16, להלן: "ענין יניב عمر") ; רע"פ 16 מדינת ישראל נ' יניב عمر (פיסקה 10)]. כדיו מכשירי טלפון נייד הינם מכשירים אלקטרוניים שבחולוף הזמן ערכם הכספי הולך ופוחת מעט לעת, כך שהחזקת מכשיר טלפון נייד עד לתום ההליכים, לא תמיד ישיג את תכלית התפיסת אף לצורך החילוט.

9. **שלישית, אין הצדקה להמשיך פגיעה בKENINU של המבוקש.** אכן אין להקל בראש בחשיבות אלמנט התפיסת והחילוט והאנטרסים הציוריים הטעונים בכך. עם זאת, במקרה זה, עמדת המדינה אינה מאזנת בין מכלול השיקולים הנדרשים. אכן קיימת מידה רבה של נוחות בעמדת המשhiba שלפיה נתפסו קניינו של חזוד - בין לצורך ראייה ובין לצורך חילוט - ונמתן עד לשלב הרשותה בדיון, ככל שהחשוד יורשע. לטעמי, עמדה זו של המשhiba איננה לוקחת בחשבון את המידתיות הנדרשות בענייני תפיסת והפגיעה הכרוכה ממילא בזכות הקניין. הפסיקת הנוהגת בשיטת המשפט שלנו קובעת כי יש לנווג במידתיות בעת שתופסים רכושו של

אדם ואף לנ��וט באמצעות חלופים שיש בהם כדי להבטיח את תכליות התפיסה. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבש"פ 7715/97 חגי נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(1) 14 (1998), לעניין מדרג האמצעים המנויים בסעיף 36 לפקודת הסמים המסוכנים לצורך הבטחת חילוט רכוש הנאשם:

"איני מקלה ראש בחסיבות האלמנט העוני שבחילות רכוש ששימש לביצוע העבירה או שנרכש מכיספי עבירות אולם יש לזכור, שמדובר בשלב מוקדם ובטרם הרשעה. לא בכדי נקבע בסעיף 36(ז)(א) כי הכו הזמני שבית-המשפט רשאי לתת בעניין זה הוא לממן ערביות, צווי מנעה, צווי עיקול או הוראות בדבר עצדים אחרים שביטהו את האפשרות שלימוש החילות. לא בהכרח יש לנ��וט את הדרכים הנ"ל לפי סדרן, אולם בסדר הבאות יש אינדיקציה למידתיות שאותה ראה המחוקק לנגד עניין. **הפגיעה ברכשו של אדם על-ידי נטילתיו ממנו, על-מנת להבטיח אפשרות חילוט בעתיד היא פגיעה ברכשו ובקניינו ולפיכך יש לנ��וט אותה רק כאמצעי אחרון ובהיעדר אמצעים חלופיים להבטחת אותה תכלית.** כך יש לעשות בהשראת חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו וכן **יש לעשות על-פי עקרון המידתיות המקובל עליינו**" (שם, בעמ' 18-17).

חזר על כך בית המשפט העליון במספר החלטות נוספות: ע"פ 80/19 אהוד מאיר שאבות בע"מ נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (11.8.2019); ע"פ 6009/19 בידון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 10 (23.10.2019). ראו בעיקר בש"פ 342/06 חב' לרנו עובדות עפר בע"מ נגד מדינת ישראל (12.3.06).

אם כך, בעבורות סמים והלבנתו הון בהן קיימת עילית תפיסה מובהקת, על אחת כמה וכמה במקרה דנן. לפיכך, בעניין, עמדתה של המשיבה שבאה לידי ביטוי בהודעתה מיום 4.1.21, אינה אלא מבטא תפיסה של עונשה בטרם הרשעה.

10. **רבעית, בשלב זה התפוסים תפוסים שלא כדין;** התפוסים נתפסו במהלך חודש אוקטובר עם מעצרו של המבוקש. הוראות סעיף 32(בז) לפס"פ קובעת כי מחשב יתפס אך לאחר 30 ימים, אלא אם בית המשפט הורה על המשך החזקת התפוס. המשיבה לא טרחה להגיש בקשה להמשך החזקת התפוסים הנ"ל בעניינו של המבוקש, חרף העובדה שלאו מוחזקים מזה מספר חודשים. גם אם המשיבה סבורה שבחלק מהטלפונים נתפסו ראיות ולפיכך ניתן לטעוג את התפיסה לפי הוראת סעיף 32 (א), הסמכות לעניין זה היא של בית משפט ולא של המשטרה. ראו בהקשר זה את החלטת בית המשפט המחויזי בעניין ניב עמר שהוזכרה לעיל, שם נאמר, בין היתר, "**לא מצאתי בيسוס לטענה זו, שכן סעיף 32(בז) לפס"פ קובע כי סמכות הארץ מסורת בידי בית המשפט ולא בידי המשטרה.**" עוד בהקשר זה אפנה לע"ח (י-מ) 56887-10-20 מדינת ישראל נגד ניר ברק ואח' (ניתן ביום 28.10.2020), במסגרתו דחפה בית המשפט המחויזי את עורך המדינה על שחרור טלפונים נידים, בין היתר, בשים לב לכך שהמדינה לא הגישה בקשה להארכת תפוסים בתום 30 הימים מיום התפיסה.

בהקשר זה אזכיר כי טלפון ניד שנתפס ברשותו של מעורב אחר בפרשה, מרדיי אפללו, הושב לידי לאחר שהמבקש לא הגישה בקשה להארכת תפוסים (ראו ה"ת 20-10-48005 מרדכי אפללו נגד מדינת ישראל).

11. טרם חתימת החלטה זו, ב"כ המבקש הגישה הודעה במסגרת הודיע, בין היתר, כי מכשיר הטלפון מסווג TTT שצוין בבקשתו אינו רכשו של המבוקש וכי הוא מסיר את הבקשה להשבת תפוס

בקשר למכשיר קונקרטי זה.

.12. נכון כל האמור לעיל, בשים לב לכך שהמשיבה לא פירטה את עילות התפיסה ביחס לכל אחד מהתפסים ומשם התקופה בו תפיסים התפסים מבלתי שהוגשה בקשה להמשך החזקתם, אני נעתר לבקשת המבקש וב"כ ומורה על השבת התפסים (כמפורט בסעיף 2א' ו-ב' לעיל)ידי המבקש בתנאים הבאים:

- א. ככל שבתפסים מהתפסים נתפס חומר ראיות לבנתי, חומר הראיות האמור יוועתק ויישמר.
 - ב. המבקש יחתום על מזכיר מתאים בדבר יותר על טענת כלל הראה הטובה ביותר וזאת ככל שייעשה שימוש בעתיד בתוצרי החקירה שנמצא בתפסים מהתפסים.
 - ג. המבקש יחתום על כר שהחומר שהועתק זהה למקור.
 - ד. איסור דיספוזיציה בתפסים.
 - ה. התcheinות המבקש להציג את התפסים בכל עת שיידרש לחקירה או להליך בבית המשפט.
 - ו. **להבטחת התנאים אלה:** המבקש יחתום על התcheinות עצמית בסך 5,000 ₪ ויפקיד סכום של 800 ₪.
- .13. המזכירות תשלח עותק מהחלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ז בטבת תשפ"א, 10 ינואר 2021, בהעדך
הצדדים.